

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA CATALUNYA
SALA SOCIAL

IL·LM. SR. JOSÉ QUETCUTI MIGUEL
IL·LMA. SRA. ROSA MARIA VIROLÉS PIÑOL
IL·LMA. SRA. MATILDE ARAGÓ GASSIOT

Barcelona, 24 de març de 2006

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM. 2570/2006

En el recurs de suplicació interposat per Isabel a la sentència del Jutjat Social 11 Barcelona de data 12 de maig de 2004 dictada en el procediment núm. 77/2004 en el qual s'ha recorregut contra la part - I.N.S.S.- (Instituto Nacional de la Seguridad Social) i -T.G.S.S.- (Tesorería Gral. Seguridad Social), ha actuat com a ponent Il·lma. Sra. Matilde Aragó Gassiot.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. En data 6 de febrer de 2004 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre Invalidesa general, en la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 12 de maig de 2004 , que contenia la decisió següent:

"Que debo desestimar y desestimo totalmente la demanda formulada por DOÑA MARIA ISABEL, contra el INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL y la TESORERIA GENERAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL que pretendía declaración de que se halla en situación de Incapacidad Permanente absoluta para todo tipo de trabajo , en lugar del grado de total reconocido en la resolución parcialmente impugnada y que la situación postulada o reconocida sea declarada con génesis en accidente de trabajo y no común."

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

1º. La actora doña MARIA ISABEL , titular de DNI nº 36., nacida el 10/09/1952, afiliada a la seguridad social con el nº 08/02376906, prestó servicios como ordenanza desde el 03/08/1992 para la empresa TESORERIA GENERAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL, que tiene concertado el riesgo de accidente de trabajo de sus productores con el INSS.

Lo hizo con adscripción a la Administración nº3 de Barcelona, sita en la calle Gran Vía 1128, desde el 20/09/1996, donde realizaba horario de 7:30 a 15:30 horas de lunes a viernes.

2°. Se encontró en situación de incapacidad temporal por contingencia común y cuadro diagnóstico ignorado en los periodos 03/12/1992 a 01/03/1993, 12/01/1996 a 16/09/1996, 05/05/1997 a 09/05/1997 y 03/06/1997 a 29/03/1999 en que no compareció a realizar la prestación de servicios.

3°. En el centro de trabajo en el que prestó servicios últimamente la actora se aplicaron por empresas especializadas contratadas al efecto por la empleadora los siguientes tratamientos de desinsección, desratización y/o desinfección:

-Por la empresa GRUPO SERDESA en 19/02/1996, 25/06/1996, 09/08/1996, 30/11/1996 y 13/12/1996.

-Por la empresa Alicia G en 16/01/1997, 04/04/1997, 18/07/1997, 18/07/1997, 19/09/1997, 24/10/1997, 16/01/1998, 08/05/1998, 13/07/1998, 17/07/1998, 30/07/1998, 30/10/1998 y 13/11/1998.

Los productos empleados en tales labores pertenecen a las familias de los detergentes o de los piretoides, salvo el empleado en las aplicaciones de 19/09/1999, 24/10/1997 y 16/01/1998, que de nombre comercial ECTOR CHOKE, tiene como producto activo clorpirifos y diclorvos pertenecientes al grupo químico de los órgano-fosforados.

Las aplicaciones de éste último producto fueron siempre después de las 15 horas y en el perímetro exterior del centro de trabajo.

4°. Los órgano fosforados no persisten en el medio ambiente, ya que son destruidos por el agua (hidrólisis), no dejan residuos peligrosos o de larga duración, siendo su acción neurotóxica por inhibición de la enzima colinesterasa que se manifiesta en náuseas, vómitos y abdominalgia, distrés respiratorio, arritmia, agitación, convulsiones y en ocasiones edema pulmonar y hasta coma.

Los piretoides, de origen natural, son muy poco tóxicos para el organismo humano y sólo pueden provocar una irritación dérmica que no persiste o en personas especialmente sensibles, reacciones de tipo alérgico, de carácter Inmediato y que también desaparecen al dejar de estar en contacto con la sustancia.

5°. Inició nuevo proceso de incapacidad temporal con efectos de 19/02/2001, tras de que los servicios médicos del CRAM, a los que acudió directamente la actora, cursasen el correspondiente parte de baja por contingencia de accidente de trabajo, luego se dijo a petición de informe por la TGSS "ad cautelam" y para el estudio de posible intoxicación por exposición a pesticidas.

6°. Agotado el plazo máximo legal de duración del proceso de incapacidad temporal emitió dictamen el CRAM el 09/07/2003 que recogía como dolencias: . "Síndrome químico múltiple en relación a exposición a pesticidas (cuadro de fatiga crónica, hipotiroidismo, disfunción neurológica de tipo frontal)", y que concluía con presunción de incapacidad permanente por contingencia de accidente de trabajo. No obstante se demoró la calificación prorrogando la incapacidad temporal.

7°. Emitió nuevo dictamen igual órgano el 30/09/2003 que recogía como dolencias: "Cuadro de fatiga crónica. Hipotiroidismo. Disfunción neurológica de tipo frontal" y que concluía contingencia común y no presunción de incapacidad permanente y resolvió la Dirección Provincial de aquel en Barcelona el 01/10/2001 declarando a la actora en situación de incapacidad permanente total para su trabajo habitual derivada de enfermedad común, con derecho a percibir pensión inicial equivalente al 55% de su base reguladora de 837,26 euros, con efectos económicos de 01/10/2003.

8º. Formuló reclamación previa en la que pretendía atribución de situación de incapacidad permanente absoluta para todo tipo de trabajo y que la situación postulada o reconocida fuese declarada con génesis en accidente de trabajo, que fue desestimada por resolución de 03/02/2004.

9º. Indiscuten las partes que de prosperar la demanda la actora acredita base reguladora de la prestación que postula por contingencia de accidente de trabajo de 12.480,57 euros anuales y que los efectos económicos de la prestación periódica de incapacidad permanente absoluta serían de 18/08/2003.

10º. Padece: Cuadro de fatiga crónica. Hipotiroidismo. Disfunción neurológica de tipo frontal.

Tercer. Contra aquesta sentència la part ACTORA va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària, la TRESORERIA GENERAL DE LA SEGURETAT SOCIAL. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- El demandant impugna la Sentència que desestima la petició de declaració de grau de incapacitat permanent absoluta i la declaració de contingència d'accident de treball i com a primer motiu del recurs, demana la revisió fàctica de la sentència a l'empara del què preveu l'apartat b) de l'art. 191 LPL.

S'ha de tenir present als dits efectes que conforme constant doctrina jurisprudencial per a que prosperi aquesta causa de suplicació, en base al caràcter extraordinari d'aquest recurs, és necessària la concurrència dels següents elements:

- a) l'existència d'un error en el jutgador en la valoració de la prova, de forma clara i palesa, no basat en conjectures o raonaments;
- b) que aquest error es basi en documents o perícies obrants en les actuacions que ho posin en evidència;
- c) que el recurrent assenyali els paràgrafs a modificar, tot proposant una redacció alternativa que concreti la seva pretensió revisòria;
- d) que els resultats que es postulen, encara que es basin en els dits mitjans de prova, no quedin desvirtuats per altres proves practicades al llarg del judici, atès que en cas de contracció ha de prevaler el criteri del jutge d'instància, en tant que la llei li reserva la funció de valoració de les proves; i
- e) que les modificacions sol·licitades siguin rellevants i transcendents per a la resolució de les qüestions plantejades.

D'altra banda, és criteri sostingut pacíficament i des d'antic per aquesta Sala (entre moltes d'altres, SS números 4985/1994, de 26 de setembre; 5654/1994 de 24 d'octubre; 6495/1994 de 30 de novembre; 102/1995, de 16 de gener, 1397/1995, de 28 de febrer;, 1701/1995 i 2009/1995, d'11 i 22 de març; 3284/1995 i 3330/1995 de 23 i 24 de maig; 3633/1995 i 3915/1995 de 9 i 23 de juny; 4890/1995 de 19 de setembre; i 6023/1995, 2300/1995 y 6454/1995, de 7, 20 i 28 de novembre, 1028/1996, 1325/1996 i 8147/1996, de 19 de febrer, 1 de març i 9 de desembre; 3397/1997, 4317/1997, 4393/1997 i 4828/1997, de 9 de maig, 12 i 14 de juny i 4 de juliol; i 6002/1998, 14 de setembre i 7068/1998, de 16 d'octubre) tot aplicant la constant jurisprudència del Tribunal Suprem (també entre d'altres, Sentències de la Sala del Social del Tribunal Suprem de 12 de març, 3, 17 i 31 de maig, 21 i 25 de juny i 10 i 17 de desembre de 1990 i 24 de gener de 1991), que davant dictàmens mèdics contradictoris, llevat la concurrència de circumstàncies especials, s'ha d'atendre la valoració realitzada pel magistrat d'instància

en virtut de les competències i atribucions que li atribueix l'article 97.2 de la Llei de Procediment Laboral, l'article 218.2 de la Llei d'Enjudiciament Civil i l'art. 120.3 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

La modificació demanada pel recurrent es concreta en els següents fets provats:

A. Respecte al fet provat tercer, es demana la modificació en els aspectes següents:

1. Afegir on diu por la empresa GRUPO SERDESA, afegir "...sin que exista constancia escrita de los productos empleados por dicha empresa en los tratamientos anteriormente mencionados". Indica que es dedueix aquesta concreció dels folis 114 de les actuacions, en relació als 233 i 235, consistents en Informes de la Inspecció de Treball (no del Centre de Salut Laboral com també s'indica). Ja que així és dedueix dels documents 114 i 234 de la Inspecció de Treball, que tenen un qualificat valor probatori, no contradits per cap altre mitjà de prova, ja que no consten aportats els certificats de productes, que l'infome indica que no es documentaven adequadament, ha de ser integrat aquest punt en el relat fàctic, per l'especial transcendència que pot tenir en la resolució del litigi.

2. Interessa també, en base als folis 133 a 139, del 140 al 161 , 115-117 i 174 a 201, eliminar el darrer paràgraf on diu: "las aplicaciones de este último producto fueron siempre después de las 15 horas y en el perímetro exterior del centro de trabajo". Consta en el document 135 que el Centre de Seguretat i Condicions de Treball del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya, relaciona la malaltia de l'actora amb una possible exposició a plaguicides, durant l'any 1996 i en el foli 143 consta també que es van realitzar tractaments de desratització continuats (5 l'any 1996), en els que es van usar Dimanin A i Solfac W050. En l'any 1997 consten 5 tractaments més de desinfecció i/o desratització i 7 més el 1998. Els informes de l'empresa Garpi que va realitzar els descrits serveis l'any 1996-97 no indiquen la hora de l'execució, mentre que els informes de SERDESA, relatives a l'any 1998, indiquen dia i hora, i en els folis 189 a 191 i consta com a hora d'inici les següents: 14,25; 14,30; 14,15; 15,15; 15,20; 14,45; 13,40;14,30; 14,10; 14,50;13,40;14,25 (folis 183 a 201). Alhora el foli 146 de les actuacions indica que s'observa que des de 1996 a finals de 1998, es van usar productes organofosforats i piretroides. En conseqüència, el paràgraf final del fet tercer, abans transcrit, ha de quedar suprimit, en advertir-se un error manifesta del jutjador, que s'evidencia amb la lectura dels documents citats, no contradits per altres mitjans de probatoris, tal com es dedueix dels fonaments jurídics de la sentència.

3. Finalment, respecte al mateix fet provat es proposa afegir el següent paràgraf: "Las aplicaciones desinsectantes que se produjeron en el centro de trabajo no tuvieron en cuenta las deficientes condiciones de ventilación del local. En efecto de acuerdo con la medición de dióxido de carbono se considera insuficiente la renovación del aire en la zona de administración".

Fet que es dedueix, segons indica el recurrent i es verifica, del foli 118 de les actuacions, consistent en informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, que així ho constata i que exigeix una millora en les condicions de ventilació i renovació de l'aire, ha de ser incorporat, atesa l'especial transcendència del relat que es proposa i que no resulta controvertit per cap altre mitjà probatori, reflectint l'error patent del jutjador la manca de incorporació d'aquesta qüestió que està vinculada en la valoració que es faci del fons del litigi, atès que la possibilitat de contaminació per ús de plaguicides o raticides està totalment vinculada, no solament a l'ús que es faci dels productes i al seu contingut tòxic, sinó a les condicions ambientals de possibilitat de renovació de l'aire en les dependències.

B. Respecte al fet provat quart de la sentència, per manca total de suport probatori, petició que no pot ser atesa, ja que dels folis 280 i següents de les actuacions es dedueix que es va sotmetre a prova l'avaluació de la perillositat de la contaminació per organofosforats i piretroides. Respecte a la gravetat de les afectacions provocades per aquests productes en humans, consta l'Informe del Centro Nacional

de Condiciones de Trabajo, que avalua els resultats de l'exposició a diversos nivells, lleu, moderada i greu, i les conseqüències patològiques que pot provocar, una exposició aguda (malalties neurològiques greu o mort), per la qual cosa, el fet provat, relatat de manera més o menys afortunada, no pot ser eliminat, ja que refereix les conseqüències de una contaminació amb aquests productes, fet necessari a valorar en aquest procediment.

C. Es demana també la modificació del fet provat cinquè, concretament la substitució per una nova redacció, consistent en:

"5º.- La actora inició un proceso de Incapacidad Temporal por accidente de trabajo el 19.02.01 siendo dada de alta por agotamiento de los 18 meses el 18.08.02, dando lugar al trámite de una incapacidad permanente que el CRAM en informe de 30.09.02, reconoció Cuadro de fatiga crónica. Hipotiroidismo. Disfunción neurológica de tipo frontal en relación a la exposición a plaguicidas. El INSS acordó demorar la calificación a la incapacidad. Posteriormente el 01.10.03 dictó nueva resolución constando nuevo informe del CRAM Hipotiroidismo. Disfunción de tipo frontal leve. Ha desaparecido "en relación a exposición a plaguicidas". Existe otro informe del CRAM de 18.07.03 en el que reconoce "Síndrome químico múltiple en relación a exposición a pesticidas (cuadro de fatiga crónica Hipotiroidismo, disfunción neuropsicológica de tipo frontal). Todo ello derivado de accidente de trabajo y con presunción de incapacidad permanente".

Basa la petició en els documents 314, 315, 704, 705, 719, 316. Però no pot ser atesa la petició interessa, ja que en aquest cas no s'evidencia cap error del jutjador sinó una redacció distinta dels fets que no són contradictoris amb els documents que cita.

D. L'actora demana també la revisió del fet provat setè, pel qual proposa una redacció similar a la que indica el fet provat, sense que es pugui estimar transcendent a aquests efectes la referència a la TGSS "ad cautelam", per la qual cosa es considera solament té com a punt transcendent distint la data de la resolució, que a la vista del foli que cita (foli 702) que és la resolució de l'INSS impugnada, que reflecteix un error material evident, ha de ser rectificat, mantenint la resta de la redacció del fet provat tal com consta. És a dir, s'ha de modificar en el fet setè la data de la resolució administrativa de l'INSS que ha de constar com a dia 1 d'octubre de 2003, en substitució de la que consta.

E. La revisió del fet provat 10è es proposa també en el sentit següent:

"10º.- La actora padece: Síndrome químico múltiple. Disfunción neuropsicológica de tipo frontal con pérdida de capacidad retentiva, verbal y de funciones ejecutivas. Enlentecimiento de funciones cognitivas. Fatiga crónica. Hipertiroidismo"

Assenyala com a documents de contrast els que consten en els folis 315, 316 i 719, més el 307, 308, 311, 312, 313 333, 708, 710, 312,

Ja que dos dels documents que cita consisteixen en resolució administrativa de l'INSS de data 5.11.02, en la que consta: disfunción neurológica de tipo frontal en relación a exposición a plaguicidas (foli 315) i l'altre infome del CRAM en el que es diagnostica "síndrome químico múltiple en relación a exposición a pesticidas (cuadro de fatiga crónica, hiptiroidismo, disfunción neurofisiológica de tipo frontal)" (foli 316), a banda dels altres documents mèdics, s'ha d'atendre la revisió proposada, ja que no és admissible la modificació en perjudici del demandant de les patologies constatades en la resolució administrativa, com és la conseqüència, en el cas que ens ocupa, de mantenir la redacció del fet provat desè tal com consta. Per tant, el fet desè, al relatar la patologia que pateix l'actora ha de referir, com a mínim, en aquelles qüestions que són objecte del judici, les que han estat admeses en la resolució, i que no resulten contradites a més a més per cap altre mitjà probatori, tal com resulta del conjunt i ampli plec de documents aportats per les parts i de la fonamentació de la sentència de instància. S'accepta doncs la modificació íntegra proposada si bé amb una redacció més escrita

adequada als fets provats que pel valor de la immediació s'ha de conservar, quedant doncs redactat el fet provat desè de la forma següent:

"10º. Padece: Síndrome químico múltiple en relación a exposición a pesticidas: cuadro de fatiga crónica, hipotiroidismo, disfunción neurofisiológica de tipo frontal".

F. La recurrent interessa també que s'addicionin al relat fàctic dos fets provats onzè i dotzè, que indiquin respectivament:

"Onzè. La problemàtica medico laboral que presenta la actora, no solamente afecta a su Centro de Trabajo, sino que afecta a otras Administraciones de la Tesorería General de la Seguridad Social, entre las que cabe destacar: CIUTAT VELLA...."

Proposa afegir aquest fet en base a la documental que consta en els documents 321, 322, 323, 240, de les actuacions, consistents en informe del Centre de Salut en el Treball, però no pot ser atesa la petició en no ser directament transcendent per resoldre el cas que ens ocupa l'existència d'altres afectats per intoxicacions en centres de la mateixa entitat, per molt que es pogués considerar indiciari de unes formes d'actuació no correctes globalment a nivell d'empresa, que no són necessàries en aquest litigi, per haver-se centrat en la patologia de la persona demandant i la seva valoració concreta, així com la relació causa-efecte entre la seva malaltia i les fumigacions. Així si seria interessant incloure que la demandant forma part de un grup de 38 treballadors afectats de la mateixa entitat, dels quals 4 corresponent a la mateixa oficina de Barcelona, aquest darrer element, indicatiu de les possibles conseqüències de les fumigacions al seu centre, no es demana de manera expressa, per la qual cosa d'ofici no es pot incorporar.

Per mateix motiu de manca de transcendència, s'ha de rebutjar la incorporació de la normativa interna que es proposa en el relat del fet dotzè, , doncs l'incompliment d'aquesta en pot al·legar en un procediment de recàrrec de prestacions, però no modificaria en res la decisió de l'acció exercitada en aquest.

SEGON. El segon bloc de motius del recurs es basa en l'apartat c) del article 191 de la LPL., denunciant la recurrent la inaplicació de l'article 115.3 de la LGSS, que estableix la presumpció d'accident de treball de les lesions que pateixi el treballador durant el temps i en el lloc de treball. Al·lega també la inaplicació del article 115 de la mateixa Llei general de la seguretat social, en l'apartat 2.f) que qualifica d'accident laboral la malaltia patida pel treballador que s'agreuja a conseqüència de la lesió constitutiva de l'accident.

Resulta dels fets provats que la demandant pateix una malaltia neurològica greu, que té com a causa l'exposició a agents químics, i resulta també que en el seu centre de treball s'havien realitzat reiterades fumigacions amb productes químics, incontrolats en tota una etapa, entre els quals en poden incloure organofosforats, productes greument tòxics per la salut humana i que poden causar lesions neurològiques greus i inclús la mort. Resulta que l'exposició perdura en el temps i que existeix un sistema de ventilació totalment deficient, i no consta la neteja del sistema amb aigua per tal d'evitar els efectes contaminants.

Pretendre que la demandant aportí més proves de nexes causal entre la patologia i el treball és imposar-li una prova diabòlica, que ni exigeix l'article 217 de la LEC, ni es dedueix del article 115 de la LGSS i la jurisprudència que la interpreta. Tot al contrari, provat, com s'ha provat sens dubte, el nexes causal possible entre la fumigació descontrolada i reiterada, amb productes de gran toxicitat, vinculada a la manca de ventilació correcta del centre i que l'actora pateix una patologia que pot ser provocada per aquests agents químics, la presumpció de l'article 115.3 de la citada LGSS, desplega els seus efectes. En conseqüència, hauria de ser la part demandada la que aportés algun indici que trequés el nexes

causal com seria per exemple un altre factor de contaminació per productes químics, extern a la vida laboral. I respecte a la ruptura del nexa no existeix cap prova, quan per contra s'ha aportat una àmplia i profusa documentació realitzada per organismes públics de vigilància de la salut que han estudiat i investigat el cas i arriben a la conclusió de la probable afectació de l'actora pel conjunt de factors indicats.

La part recurrent cita correctament la jurisprudència del TS, en sentències de 22 i 29 de setembre 1986 7 de març i 28 de desembre de 1987, 4 de març, 4 de juliol i 4 de novembre de 1988, 12 de juny de 1989, 27 d'octubre de 1992, 27 de desembre de 1995, 15 de febrer de 1996, 18 d'octubre de 1996, que en síntesi manifesten que ha de qualificar-se com a accident de treball aquell en què d'alguna manera concorri una connexió amb l'execució del treball, bastant amb que el nexa, indispensable sempre en algun grau, existeixi sense necessitat de percebre la seva significació major o menor, pròxima o remota, concausal o coadjuvant, havent-se d'atorgar aquesta qualificació quan no apareixi acreditada ruptura de la relació de causalitat entre l'activitat professional i el patiment, excepte quan hagin ocorregut fets de tal relleu que sigui evident l'absoluta carència d'aquella relació.

En aplicació d'aquesta doctrina ha de ser estimat el recurs i la demanda de declaració de la contingència com a accidente de treball.

TERCER. Finalment es denuncia per la part recurrent, a l'empara també de l'apartat c) de l'article 191 de la Llei de procediment laboral la infracció de l'art. 137.5 de la Llei general de la seguretat social, per quan valora que les patologies de la demandant la fan mereixedora de la declaració d'incapacitat permanent en grau d'absoluta per tota professió u ofici.

En referència a la situació d'incapacitat permanent la jurisprudència ve assenyalant amb reiteració - entre moltes d'altres, SSTS 15.06.1990, 18.01.1991 i 29.01.1991- que per a la correcta valoració de la invalidesa corresponent, les lesions i seqüeles respecte concorren en un subjecte afectat, han de ser apreciades conjuntament, de forma que encara que els diferents mals que integren l'estat patològic d'aquell, considerats aïlladament no comportin cap grau d'incapacitat, sí es pot arribar a una conclusió contrària quan es valorin i ponderin conjuntament.

D'altra banda, respecte al grau d'absoluta, l'article 137.1.5), segons la definició de l'ex art. 137-5 de la LGSS, es aquell que inhabilita completament al treballador per tota professió u ofici, havent declarat la jurisprudència que s'ha d'atendre la petició d'incapacitat quan no estigui la persona en condicions de realitzar les tasques essencials de qualsevol professió per sedentària i lleugera ja que les aptituds que li restin no tinguin rellevància per realitzar una activitat retribuïda i per compte aliena, amb un mínim de professionalitat i eficàcia, i sense que sigui exigible un vertader afany de sacrifici per part del treballador ni un intens grau de tolerància per part de l'empresari.

En el cas que ens ocupa, resulta del fet provat desè tal com ha quedat redactat, que la demandant pateix: "Síndrome químic múltiple en relació a exposició a pesticides: cuadro de fatiga crónica, hipotiroidismo, disfunción neurofisiológica de tipo frontal "Síndrome químic múltiple. Disfunción neuropsicológica de tipo frontal".

Totes les lesions descrites s'han de considerar incapacitants no solament per a l'exercici de la seva professió habitual, tal com consta declarat per l'INSS, sinó també per qualsevol professió sigui de caràcter sedentari o que no li requereixi esforços mínims, ja que es constata un quadre de fatiga crònica a més de una afectació neurològica frontal irreversible a més a més de la malaltia tiroidea.

Es tracta de una patologia molt similar a la que en la sentència aportada pel recurrent en fase de tràmit de recurs de suplicació, es va valorar per aquesta Sala Social el grau de incapacitat permanent absoluta, per sentència de 24 d'octubre de 2005, recurs de suplicació 5484-04, respecte a un altre

treballador de la TGSS, afectat pel procés de fumigació del període similar al de l'actora, criteri que s'ha de reiterar.

QUART. Dels raonament anterior s'ha de deduir l'estimació del recurs de suplicació amb la declaració del grau de incapacitat permanent absoluta i la contingència derivada d'accident de treball.

Vistos els preceptes legals esmentats, els seus concordants i demés disposicions

DECIDIM

Estimar totalment el recurs de suplicació interposat per ISABEL contra la sentència dictada pel jutjat del social número 11 dels de BARCELONA en data 12 DE MAIG DE 2004, recaiguda en actuacions 77/2004, seguides en matèria d'incapacitat permanent contra l'INSITITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL i la TRESORERIA GENERAL DE LA SEGURETAT SOCIAL. En conseqüència, revoquem la sentència en el sentit de declarar a la demandant en situació d'incapacitat permanent en grau d'absoluta derivada d'accident de treball i el dret a percebre la prestació que ja té reconeguda, amb el percentatge del 100% aplicable a la mateixa base reguladora i data d'efectes, més revaloritzacions. Condemnem a l'INSS, com a entitat asseguradora d'accidents de treball, al pagament de la prestació.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs de cassació per a la unificació de la doctrina, que haurà de preparar-se davant aquesta Sala en els deu dies següents a la seva notificació, amb els requisits previstos en els números 2 i 3 de l'art. 219 de la Llei de Procediment Laboral

Notifiqueu aquesta sentència a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i lliuris testimoni que restarà unit al rotllo corresponent, incorporant-se l'original al corresponent llibre de sentències.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el/la Magistrat/ada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.